NORAKSTS

Lieta Nr. A42318506;
A1401-07/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 19.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,
piedaloties pieteicējas *I.G.* pilnvarotajam pārstāvim *V.G.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pilnvarotajam pārstāvim Pēterim Putniņam, trešajai personai *I.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *I.G.* pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2006.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-DA-06-347-ap atcelšanu un pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentam nodrošināt jaunbūves Rīgā, */dzēsts ielas nosaukums/* ielā (*/dzēsts grupas numurs/* grupa */dzēsts grunts numurs/*.grunts) nojaukšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta (turpmāk arī – Departaments) 2006.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1-DA-06-347-ap (turpmāk arī - Lēmums) atstāts negrozīts Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvaldes (turpmāk –Būvvalde) 2005.gada 25.maija būvprojekts Nr.1051 un būvatļauja Nr.208-L.

[1.1] Lēmumā konstatēts, ka 2005.gada 29.novembrī Departamentā ir saņemts *I.G.* pilnvarotās personas iesniegums, kurā tiek apstrīdēta Būvvaldes 2005.gada 9.jūnijā izdotā būvatļauja Nr.208-L (turpmāk – Būvatļauja), norādot, ka Būvvaldes akceptētais būvprojekts, uz kā pamata izsniegta Būvatļauja, neatbilst Latvijas būvnormatīva Nr.209 ,,Instrukcija ģimenes māju un zemnieku sētu projektēšanai" 3.1.2.punktam, saskaņā ar kuru ēkas maksimāli pieļaujamais augstums ir 4,5 m, savukārt, jaunbūves maksimālais augstums ir 7,84 m.

Būvatļauja izsniegta *I.R.* savrupmājas jaunbūves būvniecībai Rīgā, */dzēsta adrese/* (grupa */dzēsts grupas numurs/*, grunts */dzēsts grunts numurs/*).

2005.gada 13.decembrī Departamentā saņemts trešās personas *I.R.* viedoklis, kurā norādīts, ka saskaņā ar 2004.gada 24.augusta Būvvaldes izsniegto plānošanas un arhitektūras uzdevuma Nr.2-DA-04-1042-ap B.3.2.punktu apbūves līnija ir noteikta 3 metru attālumā no */dzēsts ielas nosaukums/* ielas sarkanās līnijas, kas iestrādāts arī projektā, saskaņā ar Latvijas būvnormatīva (turpmāk arī - LBN) Nr.209 ,,Instrukcija ģimenes māju un zemnieku sētu projektēšanai" (turpmāk arī– LBN Nr.209) 3.1.1. punktu ēkām un būvēm zemesgabalā jāatrodas ne mazāk kā 6 metru attālumā no maģistrālo

ielu un ne mazāk kā 3 metru attālumā no pārējo ielu sarkanajām līnijām (konkrētajā gadījumā - */dzēsts ielas nosaukums/* iela), kas ir ievērots.

[1.2] Lēmumā secināts, ka izskatot projektu un apbūvējamā zemesgabala robežplānu, Departaments konstatējis, ka 12 kvadrātmetrus liela zemesgabala daļa atrodas ielas sarkanajās līnijās un, ka projektā apbūves līnija ir noteikta 3 metru attālumā no */dzēsts ielas nosaukums/* ielas sarkanās līnijas un 12 metru no projektējamas ielas sarkanās līnijas. No šo skaitļu summas un projekta izriet, ka jaunbūvējamā ēka izvietota 15 metru attālumā no *I.G.* zemesgabala robežām, kas nozīmē, ka LBN Nr.209 3.1.1.punkts nav pārkāpts.

Saskaņā ar LBN Nr.209 3.1.2.punktu ēku un būvju augstumam jābūt tādam, lai to pārsegumu (jumtu) jebkura punkta (N) augstums virs zemes līmeņa (NN) nepārsniegtu pusi no attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes (N) un ielas ass līniju (S) un pusotra attāluma starp šī punkta (N) projekciju uz zemes (N) un robežu ar kaimiņa zemesgabalu (AN) plus 4,5 metri. Saskaņā ar projektu, jaunbūvējamās ēkas augstums zemākā punktā asī Nr.1 ir 2,6 metri un asī Nr.7 - 4,5 metri, bet jumta kores augstums - 7,8 metri, līdz ar to tas atbilst pusotra šī punkta projekcijai ar zemi un robežu ar kaimiņu (5,2 x 1,5 = 7,8 metri).

[2] 2006.gada 6.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *I.G.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums, kurā lūgts atcelt Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2006.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1-DA-06-347-ap un uzlikt par pienākuma Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentam nodrošināt jaunbūves Rīgā, */dzēsts ielas nosaukums/* ielā (*/dzēsts grupas numurs/* grupa */dzēsts grunts numurs/*.grunts) nojaukšanu trīs mēnešu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieņemot Lēmumu ir pārkāpts Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī - APL) 7.pants, jo Departamentam kā publisko tiesību subjektam jādarbojas normatīvo aktu noteikto pilnvaru robežās. Departaments nav ņēmis vērā tai ar likumu un Rīgas domes apstiprināto nolikumu piešķirtās pilnvaras būvniecības uzraudzības un teritorijas plānojuma, detālplānojumu un to grozījumu izstrādes un kontroles nozarē, patvarīgi, neievērojot administratīvā procesa principus un lietas faktiskos apstākļus, interpretējusi 1995.gada 12.decembra Rīgas attīstības plānā 1995.-2005.gadam ietilpstošos Rīgas domes saistošos noteikumu „Rīgas pilsētas apbūves noteikumi" (turpmāk arī - Rīgas pilsētas apbūves noteikumi) un LBN Nr.209, lai izdotu pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[2.2] Pamatojot Lēmumu ar LBN Nr.209 3.1.1.punktu, Departaments nav piemērojis šo normatīvo aktu tā kopumā, tas ir, kopsakarā ar citiem šā normatīvā akta punktiem. LBN Nr.209 1.2. punkts nosaka, ka projektējot un būvējot ģimenes mājas, jāievēro šī instrukcija, Civillikums un citi likumi, pagasta vai pilsētas apbūves noteikumi; būvnormatīvi, kuri iekļauti LBN „Būvnormatīvu sarakstā", ugunsdrošības, sanitārās un vides aizsardzības normas; gāzes un elektrības pieslēgšanas noteikumi; darba drošības un tehniskie

noteikumi. LBN Nr.209 2.3.punkts nosaka, ka pilsētu un ciemu teritorijās, kurās paredzēta ģimenes māju būvniecība, attiecīgajai pašvaldībai jāveic nepieciešamie teritorijas sagatavošanas darbi: meliorācija, ielu (ceļu) izbūve, elektroenerģijas tīklu un ielu inženierkomunikāciju būve, zemes ierīcība. Tādējādi no LBN Nr.209 izriet, ka */dzēsts ielas nosaukums/* ielas pagarinājumam, uz kuru norāda Departaments kā uz ieprojektēto ielu saskaņā ar pašvaldības detālplānojumu, ir jāpastāv *post factum*, t.i., */dzēsts ielas nosaukums/* ielas pagarinājumam jābūt izbūvētam par pašvaldības līdzekļiem pirms būvatļaujas izsniegšanas. LBN Nr.209 3.1.l.punktā ir noteikti attālumi no maģistrālajām ielām un pārējo ielu sarkanajām līnijām, ir paredzēti attālumi no dabā eksistējošajām (izbūvētajām) ielām, nevis no ieprojektētajām un kaut kad nākotnē izbūvei paredzētajām ielām. Šāds interpretējums atbilst arī Rīgas pilsētas apbūves noteikumu 4.6.punkta 1.daļai - piekļūšanas noteikumi, kuri paredz, ka ,,neviena fiziskā vai juridiskā persona nedrīkst ierīkot kādu ēku vai būvi un neviena persona nevar izmantot jebkādu ēku, būvi vai zemesgabalu, ja zemesgabalam, kur nodomāts izvietot minēto ēku vai būvi, vai, kur ēka vai būve atrodas nav nodrošināta piebraukšana, t.i. zemesgabals nerobežojas ar lielceļu, maģistrāli, ielu, piebraucamo ceļu (piebrauktuvi)". Piebraukšana zemes gabalam */dzēsta adrese/*, Rīgā, nav nodrošināta. Turklāt *I.R.* ar Attīstības komitejas 2005.gada 24.augusta sēdes protokolu Nr.13 atteikta piebrauktuves ierīkošana. Rīgas domes Satiksmes departamenta 2005.gada 7.decembra atbildē Nr.DS-05-610-ap norādīts, ka pilsētai vispirms ir jāizpērk zemi no pieteicējas, savukārt Rīgas domes 2005.gada 19.decembra vēstulē Nr.RD-05-3627-ap minēts, ka pilsēta nevēlas izpirkt no pieteicējas zemi.

[2.3] Saskaņā ar APL 9.pantu administratīvo aktu var pamatot ar faktiem, kuri ir nepieciešami lēmuma pieņemšanai un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem. Apstiprinot būvprojektu un izsniedzot Būvatļauju Departaments ir pārkāpis Civillikuma 1091.panta prasības, kas nosaka, ka ietaisīt jaunceļamās sienās logus uz blakus zemes gabala pusi drīkst tikai tad, ja šīs sienas atrodas ne mazāk kā četrus metrus no robežas. *I.R.* būvējamā ēka atrodas 3 metru attālumā no pieteicējai piederošā nekustamā īpašuma robežām, kas apstiprināms gan ar izvilkumu no būvprojekta, gan ar Būvvaldes 2005.gada 21.oktobra vēstuli Nr.2.6.-DA-05-5346-ap.

[2.4] Departaments pārkāpis Rīgas pilsētas apbūves noteikumu 6.1.12.punkta c. apakšpunktu un LBN Nr.209 3.1.2.punktu, kuros noteikti būves augstuma ierobežojumi un paredzēti attālumi no dabā eksistējošajām, izbūvētajām ielām nevis no ieprojektētajām un kaut kad nākotnē izbūvei paredzētajām ielām. Ieprojektētais ēkas maksimālais augstums saskaņā ar Būvvaldes 2005.gada 21.oktobra vēstuli Nr.2.6.-DA-05-5346-ap ir 7,84 metri (ar skursteni - 8,44 metri), bet saskaņā ar Būvvaldes 2005.gada 13.decembra atbildi Nr.2.6.-DA-05-6688-ap tas ir 7,8 m, - tātad krietni augstāk par pieļaujamo. Proti, attālums no mājas sienas līdz pieteicējas zemes īpašuma robežai ir 3 metri, tātad maksimāli pieļaujamais jumta augstums ir 3 x l,5 metri,

tātad 4,5 metri. Pat ņemot vērā ieprojektēto ielu, kuras ieprojektētais platums ir 12 metri, attālums līdz ielas ass līnijai būs 3 metri plus 6 metri, tātad 9 metri, bet maksimāli pieļaujamais jumta augstums ir 9 metri dalīts ar 2 metri, tātad 4,5 metri.

[2.5] Saskaņā ar APL 10.pantu iestādes rīcībai ir jābūt tiesiskai un konsekventai. Konsekvence jeb jautājumu risināšana secības kārtībā sakarīgi un cēloniski, lai nepieļautu citu personu tiesību aizskārumu šajā gadījumā nozīmē, ka Būvatļauja nevar tikt izsniegta un būvdarbi nevar tikt uzsākti, kamēr nav atrisināts jautājums par pieteicējai piederošā zemes gabala ar kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/* (Rīgā, */dzēsta adrese/*) atsavināšanu par labu pašvaldībai vai attiecīgi, otrādi, par grozījumiem Šķirotavas detālplānojumā, ja pašvaldība atsākas no sava iepriekš pieņemtā lēmuma. Būvatļauja nevar tikt izsniegta arī, kamēr nav izpildītas Aizsargjoslu likuma 33.panta prasības, saskaņā ar kurām aizsargjoslas vai izmaiņas tajās saskaņo ar zemes īpašnieku un reģistrē zemesgrāmatā, jo ielu sarkanās līnijas saskaņā ar minēto likumu ir aizsargjoslas. Uz pieteicējas zemes nav izbūvēts ceļš, kurš, savukārt, nodrošinātu piekļuvi *I.R.* piederošajam zemes gabalam.

[2.6] Saskaņā ar APL 5.pantu iestādei piemērojamo tiesību normu ietvaros jāveicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību. Neatceļot Būvatļauju un atstājot negrozītu būvprojektu, pieļaujot būvdarbu veikšanu, Departaments pretēji saviem uzdevumiem, kas izriet no tā nolikuma, ir veicinājis patvarību un pieteicējas ar Satversmes 105.pantu aizsargāto zemes īpašuma tiesību aizskaršanu, kas izpaudusies pieteicējas zemes izmantošanā bez atlīdzības un pretēji normatīvo aktu prasībām.

[3] Atbildētājs - Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments raktveida paskaidrojumos tiesai pieteikumu neatzīst un papildus norāda:

[3.1] Saskaņā ar Rīgas attīstības plāna 1995.-2005.gadam Rīgas pilsētas apbūves noteikumu 4.6.punktu, kas bija spēkā pārsūdzētā Lēmuma izdošanas brīdī, nedrīkst ierīkot vai izmantot būvi, ja zemesgabalam, uz kura tā atrodas, nav nodrošināta piebraukšana. Minētajā punktā nav noteikts, ka piebrauktuvei jābūt izbūvētai, tā var arī eksistēt kā sarkanās līnijas, iezīmētas teritorijas plānojumā. Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 1.panta 13.punktu sarkanā līnija ir pašvaldības apstiprinātajā teritorijas plānojumā noteiktā līnija, kas norobežo ceļa, ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) izbūvei nepieciešamo teritoriju, kurā nekustamā īpašuma lietošanas tiesības aprobežotas saskaņā ar likumiem, no apbūvējamās vai citādā veidā izmantojamās teritorijas. No iepriekšminētā izriet, ka, kaut arī iela vēl nav izbūvēta, pieteicējai kā zemesgabala īpašniekam ir jāpacieš, ka viņai piederošā teritorija sarkano līniju robežās tiek izmantota kā piebrauktuve blakus esošajiem zemesgabaliem.

[3.2] Civillikuma 1091.panta jēga un būtība ir nodrošināt apgaismojuma piekļuvi ēkai, kā arī nepieļaut kaimiņa novērošanu un ir vispārīga norma attiecībā pret LBN Nr.100 „Teritoriālplānošana. Pilsētu un pagastu izbūve", kuru 3.4.punkts nosaka, ka ģimenes māju apbūves apstākļos attālumam no

dzīvojamo telpu logiem līdz saimniecības ēkām blakus apbūves gabalos jābūt ne mazākam par 6 metriem. Konkrētajā gadījumā minētais attālums ir krietni lielāks, jo, summējot attālumu no trešās personas zemesgabala robežas līdz pieteicējas zemesgabalam ar sarkano līniju platumu, vien jau sanāk 15 metri, līdz ar to esošais būvprojekts nekādā veidā nepārkāpj instalācijas un apgaismojuma normas.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja iesniegto pieteikumu pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītiem motīviem.

[6] Tiesas sēdē trešā persona paskaidroja, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot tos kopsakarībā ar lietas materiāliem, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar APL 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

[9] Administratīvā rajona tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[9.1] 1999.gada 15.jūnijā Rīgas dome pieņēma saistošos noteikumus Nr.31 „Par grozījumiem Rīgas domes 12.12.1995. lēmuma Nr.2819 „Par Rīgas attīstības plāna 1995.-2005.gadam pieņemšanu un Rīgas pilsētas apbūves noteikumu apstiprināšanu" 1., 2. pielikumā un Šķirotavas detālplānojuma apstiprināšanu", ar kuriem tika apstiprināti Šķirotavas teritorijā ielu sarkano līniju un teritorijas izmantošanas plāni saskaņā ar pievienoto projektu. *(lietas 134.-138.lapa).* No Šķirotavas detālplānojuma izriet, ka attālums starp */dzēsts ielas nosaukums/* ielas (tās pagarinājuma) iezīmētajām sarkanajām līnijām ir 12 metri.

[9.2] 2003.gada 12.maijā Zemesgrāmatā *(lietas 11.lapa)* uz īpašnieces *I.G.* vārda pārreģistrēts nekustamais īpašums – zemes gabals ar kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*, Rīgā, */dzēsta adrese/*, kopplatībā 19130 m^2, uz kura atrodas vienstāvu ēka ar piebūvi un saimniecības ēkas. Lietu tiesībās, kas apgrūtina nekustamo īpašumu, norādīts, ka zemes gabala daļa sarkanās līnijas robežās 845 m^2 platībā ir bez kapitālās apbūves tiesībām (noteiktas ar Rīgas domes 1995.gada 15.augusta lēmumu Nr.2109). Pievienotajā zemes robežu plānā *(lietas 12.lapa)*, kas sastādīts 1995.gada 12.martā, norādīts, ka zemesgabala robežas noteiktas ar Rīgas domes 1995.gada 15.augusta lēmumu Nr.2109, un, ka Šķirotavas ielas sarkanās līnijas noteiktas robežās 845 m^2 platībā.

[9.3] 2004.gada 23.novembrī Zemesgrāmatā *(lietas 152.lapa)* uz īpašnieka *I.R.* vārda reģistrēts nekustamais īpašums – zemes gabals ar kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/* platībā 768 hektāri, kas atdalīts no nekustamā īpašuma Rīgā, */dzēsta adrese/*. Zemes gabala daļa atrodas ielas sarkanajās līnijās 12 m^2 platībā. Pievienotajā zemes robežu plānā *(lietas 153.lapa),* kas sastādīts 2004.gada 22.jūlijā, norādīts, ka zemesgabala robežā noteikta aizsargjosla gar */dzēsts ielas nosaukums/* ielu (sarkanā līnija) 0,0012 ha.

[9.4] Rīgas domes Pilsētas Attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvalde 2005.gada 25.maijā akceptēja divstāvu dzīvojamās mājas Rīgā, */dzēsts ielas nosaukums/* ielā Nr.129 būvprojektu Nr.1051 *(lietas 49.lapa)*.

[9.5] 2005.gada 9.jūnijā Rīgas domes Pilsētas Attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvalde izsniedza *I.R.* būvatļauju Nr.208-L dzīvojamās mājas celtniecībai Rīgā, */dzēsta adrese/ (lietas 130.lapa)*.

[9.6] Ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2006.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1-DA-06-347-ap *(lietas 22-23.lapa)* atstāts negrozīts Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvaldes 2005.gada 25.maija būvprojekts Nr.1051 un 2005.gada 9.jūnijā izsniegtā būvatļauja Nr.208-L.

[10] Pieteicēja pārsūdz Lēmumu uzskatot, ka ar Būvatļaujas izsniegšanu tika aizskartas viņas īpašuma tiesības, ko izraisa sarkano līniju izvietojums uz pieteicējas zemes gabala un attālums, kādā no pieteicējas nekustamā īpašuma robežām atrodas trešās personas *I.R.* būvējamā ēka.

[11] Ņemot vērā, ka Būvatļauju apstrīd nevis tās adresāts *I.R.*, bet trešā persona – pieteicēja, tiesa vērtēs Būvatļaujas tiesiskumu robežās, kurās to apstrīd pieteicēja.

[12] Kā atzīst Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, būvatļauja bieži ir administratīvais akts ar dubultu ietekmi. Atļauja būvēt skar ne tikai šīs atļaujas adresātu, bet arī citu personu tiesības vai tiesiskās intereses. Un otrādi – izsniegtā būvatļauja skar ne tikai apkārtējo cilvēku tiesības vai tiesiskās intereses, bet arī tās saņēmēja tiesības. Un abas tiesiskās intereses ir vienlīdz nozīmīgas un aizsargājamas. Tiesas kompetencē ir samērot šīs intereses un nepieļaut nepamatotu aizskārumu kādai no tām *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.jūnija spriedumu SKA-255)*.

Satversmes 105.pants paredz, ka ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Kā secinājusi Satversmes tiesa, šī konstitucionālā tiesību norma, līdzīgi kā Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1.protokola 1.pants, paredz gan īpašuma tiesību netraucētu īstenošanu, gan arī valsts tiesības sabiedrības interesēs ierobežot īpašuma izmantošanu. Īpašuma tiesības var ierobežot, ja ierobežojumi ir attaisnojami, tas ir, ja tie noteikti ar likumu, tiem ir leģitīms mērķis un tie ir samērīgi *(sk. Satversmes tiesas 2002. gada 20. maija spriedumu lietā Nr. 2002-01-03)*.

Tiesības uz īpašumu ir individuāla rakstura tiesības. Šo tiesību aizsardzību persona var prasīt, ja ar pārsūdzēto lēmumu tieši šai personai ir tikusi vai tiks traucēta tās īpašuma lietošana. Tātad pamatā tās ir kaimiņa tiesības, kas ļauj kādai personai iebilst pret citai personai izsniegtu atļauju būvēt. Jēdziens „kaimiņš" šajās tiesiskajās attiecībās ir piemērojams nevis sadzīviskā, bet gan juridiskā nozīmē, kura saturs piepildāms, caur faktiskajiem apstākļiem konstatējot esošā vai iespējamā aizskāruma būtiskumu.

Lietā ir būtiski noskaidrot, vai atbildētāja izsniegtā Būvatļauja *I.R.* traucē vai var traucēt pieteicējas īpašuma lietošanu.

[13] Izvērtējot jautājumu par sarkano līniju izvietojumu uz pieteicējai piederošā zemes gabala tiesa konstatē, ka sarkanās līnijas uz pieteicējas zemes gabala iezīmētas un */dzēsts ielas nosaukums/* ielas pagarinājums ieplānots saskaņā ar Rīgas pilsētas apbūves noteikumiem, kas apstiprināti ar Rīgas domes 1995.gada 12.decembra lēmumu Nr.2819 „Par Rīgas attīstības plāna 1995.-2005.gadam pieņemšanu un Rīgas pilsētas apbūves noteikumu apstiprināšanu", (spēkā līdz 2005.gada 23.decembrim) un Šķirotavas detālplānojumu (apstiprināts ar 1999.gada 15.jūnija Rīgas domes saistošajiem noteikumiem Nr.31 „Par grozījumiem Rīgas domes 1995.gada 12.decembra lēmuma Nr.2819 „Par Rīgas attīstības plāna 1995.-2005.gadam pieņemšanu un Rīgas pilsētas apbūves noteikumu apstiprināšanu" 1., 2.pielikumā un Šķirotavas detālplānojuma apstiprināšanu"). No Šķirotavas detālplānojuma izriet, ka attālums starp */dzēsts ielas nosaukums/* ielas (tās pagarinājuma) iezīmētajām sarkanajām līnijām ir 12 metri [9.1]. Tādejādi sarkanās līnijas pieteicējai piederošajā zemes gabalā ir noteiktas ar ārējo normatīvo aktu, tas ir, ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem.

[13.1] Rīgas domes saistošie noteikumi Nr.31 „Par grozījumiem Rīgas domes 1995.gada 12.decembra lēmuma Nr.2819 „Par Rīgas attīstības plāna 1995.-2005.gadam pieņemšanu un Rīgas pilsētas apbūves noteikumu apstiprināšanu" 1., 2.pielikumā un Šķirotavas detālplānojuma apstiprināšanu" stājās spēkā ar 1999.gada 15.jūniju. Saskaņā ar šo noteikumu 4.punktu, fiziskām un juridiskām personām, kuru nekustamie īpašumi atrodas Šķirotavas teritorijā, jāņem vērā, ka ir iespējamas nekustamā īpašuma izmantošanas nosacījumu un aprobežojumu izmaiņas.

[13.2] Kā izriet no lietas materiāliem, pieteicējas zemes gabala robežu plānā [9.2], kas sastādīts 1995.gada 12.martā, t.i., pirms Šķirotavas detālplānojuma apstiprināšanas, ir norādīts, ka zemesgabala robežas noteiktas ar Rīgas domes 1995.gada 15.augusta lēmumu Nr.2109 „Par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu uz zemes gabalu Rīgā, */dzēsta adrese/*, tā robežu regulēšanas plāna apstiprināšanu un zemes nodošanu īpašumā, kā arī par prasību saņemt līdzvērtīgu zemi par bijušā zemes gabala daļu, jo tur izbūvētas ielas" un, ka Šķirotavas ielas sarkanās līnijas noteiktas robežās 845 m^2 platībā. Savukārt *I.R.* zemes gabala robežu plānā [9.3], kas sastādīts 2004.gada 22.jūlijā, t.i., pēc Šķirotavas detālplānojuma apstiprināšanas, ir norādīts, ka zemesgabala

robežā noteikta aizsargjosla gar */dzēsts ielas nosaukums/* ielu (sarkanā līnija) 0,0012 ha.

[13.3] Likuma ,,Par pašvaldībām" 15.pantā noteiktas pašvaldības autonomās funkcijas, tostarp 15.panta pirmās daļas 2.punkts, paredz, ka pašvaldības autonomā funkcija ir gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu (ielu, ceļu un laukumu būvniecība, rekonstruēšana un uzturēšana; (..). Šī norma dod iespēju pašvaldībai gādāt par savas teritorijas labiekārtošanu, turklāt neatkarīgi no tā, kādas personas īpašumā konkrēta teritorija atrodas.

Likuma ,,Par autoceļiem" 11.pantā noteikts, ka autoceļu attīstību plāno Latvijas Republikas Satiksmes ministrija, ievērojot ekonomiskās, ekoloģiskās un sociālās attīstības tendences, valsts un pašvaldību intereses. Autoceļu projektus izstrādā un saskaņo būvnoteikumos un būvnormatīvos paredzētajā kārtībā. 25.pants sīkāk nosaka, ka autoceļu projektēšana un būvniecība notiek saskaņā ar ceļu tīkla attīstības shēmām, kuras izstrādā un apstiprina Satiksmes ministrija. Minētās normas (to tiešais teksts) ir vērsts uz jaunu autoceļu būvniecību, plānojot to kontekstā ar citām valsts attīstības tendencēm, taču no normām var izdarīt plašāku secinājumu, ka autoceļu daudzumam un esamībai noteiktās vietās vajadzētu būt skatāmam saistībā ar citām valsts attīstības tendencēm, valsts un pašvaldības interesēm.

Kā norāda Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.maija spriedumu lietā SKA-193)*, ceļu ierīkošana ir skatāma saistībā ar teritorijas plānošanas tiesisko regulējumu, uz ko norāda arī iepriekš minētās likuma ,,Par autoceļiem" normas.

Teritorijas plānošanas likuma 1.pantā noteikts, ka teritorijas plānojums ir ilgtermiņa teritorijas plānošanas dokuments vai plānošanas dokumentu kopums, kurš izstrādāts un stājies spēkā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un kurā atbilstoši plānošanas līmenim un plānojuma veidam rakstveidā un grafiski attēlota teritorijas pašreizējā un noteikta plānotā (atļautā) izmantošana un šīs teritorijas izmantošanas aprobežojumi.

Saskaņā ar Teritorijas plānošanas likuma 5.pantu teritorijas plānošanu, izstrādājot savstarpēji saskaņotus teritorijas plānojumus, īsteno šādos plānošanas līmeņos: 1) nacionālajā līmenī; 2) plānošanas reģiona līmenī; 3) rajona pašvaldības līmenī; 4) vietējās pašvaldības līmenī (vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā un detālplānojumā ir noteiktas vietējās pašvaldības teritorijas attīstības iespējas, virzieni un aprobežojumi, grafiski attēlota vietējās pašvaldības teritorijas pašreizējā un noteikta plānotā (atļautā) izmantošana, kā arī detalizētas augstāka līmeņa teritorijas plānojumos noteiktās prasības, teritorijas un objekti.

[13.4] Kā izriet no administratīvo tiesu prakses fakts, ka pieteicējas mantotā īpašuma apgrūtinājums - sarkanās līnijas - normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav konkretizētā veidā ierakstītas zemesgrāmatā, nenozīmē,

ka pieteicēja varēja paļauties uz to, ka šāds apgrūtinājums vispār nepastāv vai ka tas nav saistošs attiecībā uz pieteicēju. Šajā gadījumā būtiski ir tas, ka apgrūtinājums normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā ir noteikts un tas objektīvi pastāv [9.1] Tas, ka apgrūtinājums konkretizētā formā nav ierakstīts zemesgrāmatā, šo apgrūtinājumu nepadara par neesošu un tādējādi šis apstāklis nevarēja pieteicējai radīt tiesisko paļāvību, ka tāds nepastāv.

[13.5] Likumdevējs Teritorijas plānošanas likuma 7.panta sestās daļas 2.punktā noteicis, ka vietējā pašvaldība apstiprina vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, detālplānojumus un to grozījumus kā saistošos noteikumus. Tas nozīmē, ka vietējās pašvaldības teritorijas plānojums un detālplānojumi ir ārējie normatīvie akti. Savukārt APL nepiešķir tiesības privātpersonai administratīvajā tiesā pārsūdzēt pašvaldību saistošos noteikumus, tai skaitā arī vietējās pašvaldības teritorijas plānojumus un detālplānojumus. Šīs lietas ir pakļautas izskatīšanai Satversmes tiesai Satversmes tiesas likumā noteiktajā kārtībā.

[14] Pieteicēja uzskata, ka */dzēsts ielas nosaukums/* ielai (tās pagarinājumam) bija jābūt izbūvētai pirms tika izsniegta būvatļauja trešajai personai *I.R.*.

[14.1] Likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 13.punktā ka viena no pašvaldības autonomajām funkcijām (līdztekus arī jau iepriekš minētajai pašvaldības ceļu ierīkošanai) ir norādīta zemes izmantošanas un apbūves kārtības noteikšana saskaņā ar attiecīgās pašvaldības teritorijas plānojumu. Saskaņā ar likuma 14.panta otrās daļas 1.punktu, lai izpildītu savas funkcijas, pašvaldībām likumā noteiktajā kārtībā ir pienākums izstrādāt pašvaldības teritorijas attīstības programmu un teritorijas plānojumu, nodrošināt teritorijas attīstības programmas realizāciju un teritorijas plānojuma administratīvo pārraudzību. Kā, atsaucoties arī uz Teritorijas plānošanas likumu, Būvniecības likumu un zemes reformu regulējošiem normatīvajiem aktiem, skaidrojusi Satversmes tiesa, „teritorijas plānošana ir viena no svarīgākajām pašvaldības funkcijām. Pašvaldības kompetencē, izdodot saistošos noteikumus, ir apstiprināt savas administratīvās teritorijas ģenerālplānu (attīstības plānu) un, ja nepieciešams, detālplānojumus, kā arī kontrolēt un nodrošināt šo plānojumu ievērošanu" *(sk. Satversmes tiesas 2004.guda 30.janvāra sprieduma lielā Nr.2003-20-01 secinājumu daļas 8.2.apakšpunkts)*.

[14.2] Infrastruktūras izveidošana ir viens no būtiskajiem jebkuras teritorijas attīstības faktoriem. Tanī skaitā, ceļa esamība vai neesamība konkrētā teritorijā, turklāt arī noteiktas nozīmes un izmantošanas veida ceļa esamība nesaraujami ir saistīta ar šīs teritorijas izmantošanas iespējām. Tas redzams arī no likuma „Par autoceļiem" 11.panta, kur autoceļu plānošanas jomā īpaši noteikta valsts kā attīstības plānotājas un interešu saskaņotajās loma.

Uz ceļu saistību ar teritorijas izmantošanas un attīstības plānošanu norāda arī normas, kas reglamentē teritorijas plānošanas procesu.

Uz Teritorijas plānošanas likuma deleģējuma pamata izdoti Ministru kabineta 2004.gada 19.oktobra noteikumi Nr.883 „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" (turpmāk arī - noteikumi Nr.883). Saskaņā ar šo noteikumu 3.punktu vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā nosaka, citastarp, teritorijas plānoto (atļauto) izmantošanu, kā arī teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus, kas ietver prasības zemes vienībām un to apbūvei, kā arī katras teritorijas daļas (ar noteiktu atšķirīgu plānoto (atjauto) izmantošanu) labiekārtojumam. Saskaņā ar noteikumu 4.punktu, nosakot šo noteikumu 3.punktā minēto, ņem vērā virkni būtisku faktoru un objektu, citastarp, inženierkomunikāciju un transporta teritorijas (trases), objektus, maģistrālos tīklus, prasības satiksmes organizācijas pilnveidošanai un ceļu satiksmes drošības uzlabošanai.

Noteikumu Nr.883 6.punkts paredz, ja vietējās pašvaldības teritorijas plānojums nepietiekami nosaka konkrētu zemes vienību teritorijas izmantošanas un apbūves nosacījumus, tos nosaka delālplānojumā. Detālplānojumā katrai esošajai un plānotajai zemes vienībai parāda pašreizējo izmantošanu un nosaka: plānoto (atļauto) izmantošanu: teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus (ietverot apgrūtinājumus); zemes vienību sadalīšanu, apvienošanu un robežu pārkārtošanu, paredzot ielas piebraukšanai pie katras jaunizveidotas zemes vienības: ūdens notekas, meliorācijas būves un ierīces, un citu tehnisko infrastruktūru; esošo, piegulošo un jaunizveidojamo ielu, velosipēdistu celiņu un inženierkomunikāciju koridoru profilus; labiekārtojuma nosacījumus; adresāciju; citus risinājumus, kas detalizē un precizē vietējās pašvaldības teritorijas plānojuma risinājumus un nosacījumus.

No minētā sastāvdaļu uzskaitījuma var secināt, ka tāds jautājums kā publiska ceļa izveidošana un izvietojums neapšaubāmi ir teritorijas plānošanas sastāvdaļa.

Kā secinājis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments *(sk.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.maija spriedumu lietā SKA-193),* teritorijas plānošanas process arī pēc būtības ir vispiemērotākais, lai izlemtu jautājumu par publisku ceļu izvietojumu noteiktā teritorijā. Šis jautājums prasa kompleksu risināšanu, noskaidrojot visas intereses, apsverot jautājumu kontekstā ar citiem teritorijas attīstības, t.sk., citiem infrastruktūras risinājumiem atbilstoši visiem teritorijas plānošanas principiem. Turklāt šajā ziņā nav atšķirības, vai ceļu ir iecerēts ierīkot, pārvietot vai likvidēt. Pašvaldības (publiskā) ceļa ierīkošana vai likvidēšana prasa kompleksu un integrētu risinājumu, ievērojot gan pašvaldības politiskos apsvērumus par teritorijas attīstību, gan visas iesaistītās intereses. Līdz ar to, ņemot vērā teritorijas plānošanas regulējuma mērķi, kā arī noteikumos Nr.883 noteiktās teritorijas plānojuma sastāvdaļas, ceļu ierīkošanas vai likvidēšanas jautājums ir skatāms tieši teritorijas plānošanas ietvaros.

Atsevišķos gadījumos teritorijas plānojums ir obligāts priekšnoteikums, lai pieņemtu konkrētu lēmumu. Šāds lēmums noteikti ir arī lēmums par

publiskā ceļa izveidošanu vai likvidēšanu. Pirmkārt, tas izriet no iepriekš minētajām tiesību normām, kas paredz, ka ceļu izvietojums ir attīstības plānošanas, tai skaitā, teritorijas plānošanas jautājums. Otrkārt, ievērojot publiskā ceļa izvietojuma jautājuma nozīmību un komplekso raksturu, tas ir vienīgais iespējamais risinājums, ņemot vērā pašvaldības pienākumu tiesiski un atbilstoši savas teritorijas attīstības mērķiem savas autonomijas ietvaros lemt par teritorijas izmantošanu (atšķirībā, no, piemēram, individuālu privātu ēku būvniecības). Arī Vācijas tiesību doktrīnā pašvaldības lēmums par publiskas lietošanas piešķīrumu tiek pieņemts pēc tam, kad jau ir plānošanas procesā pieņemts politisks lēmums par ceļa kā tāda izveidošanu *(sk. Paine F.J. Vācijas vispārīgās administratīvās tiesības. Vācijas Administratīvā procesa likums. Rīga Tiesu namu aģentūra, 2002, 426.-427.lpp.)*.

Tāpat uz teritoriālo plānojumu ir balstījies arī atbildētājs, izsniedzot trešajai personai *I.R.* Būvatļauju privātmājas būvniecībai.

Ceļa izveidošana vai likvidēšana (jeb izvietojums pašvaldības teritorijā) vispirms tiek paredzēta normatīvajā aktā - pašvaldības saistošajos noteikumos, uz kuru pamata var tikt pieņemts lēmums par konkrētā ceļa ierīkošanu vai likvidēšanu.

Konkrētajā gadījumā lēmums par ceļa ierīkošanu ir ietverts Rīgas domes 1995.gada 12.decembra lēmumā Nr.2819 „Par Rīgas attīstības plāna 1995.-2005. gadam pieņemšanu un Rīgas pilsētas apbūves noteikumu apstiprināšanu" un Šķirotavas detālplānojumu.

[14.3] Saskaņā ar LBN Nr.209 2.3.punktu, pilsētu un ciemu teritorijās, kurās paredzēta ģimenes māju būvniecība, attiecīgajai pašvaldībai jāveic nepieciešamie teritorijas sagatavošanas darbi: meliorācija, ielu (ceļu) izbūve, elektroenerģijas tīklu un ielu inženierkomunikāciju būve, zemes ierīcība.

Tiesas ieskatā, minētā tiesību norma nenosaka, ka ceļam ir jāpastāv *post factum,* kā to norāda pieteicēja. No konkrētās tiesību normas izriet, ka pašvaldībai ir jāveic nepieciešamie teritorijas sagatavošanas darbi, nevis jānodod ekspluatācijā konkrēts objekts.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas apbūves noteikumu 4.6.punkta pirmo daļu, neviena fiziskā vai juridiskā persona nedrīkst ierīkot kādu ēku vai būvi un neviena persona nevar izmantot jebkādu ēku, būvi vai zemesgabalu, ja zemesgabalam, kur nodomāts izvietot minēto ēku vai būvi, vai, kur ēka vai būve atrodas nav nodrošināta piebraukšana, t.i. zemesgabals nerobežojas ar lielceļu, maģistrāli, ielu, piebraucamo ceļu (piebrauktuvi).

Tādejādi tiesību norma nosaka priekšnoteikumus, kuru pastāvēšana ir obligāta ēkas vai būves ierīkošanai, tas ir, obligāti apbūvējamam zemesgabalam jārobežojas ar lielceļu, maģistrāli, ielu, piebraucamo ceļu (piebrauktuvi). Kā izriet no lietas materiāliem, proti, detālplāna un Zemes robežu plāna nekustamajam īpašumam */dzēsts ielas nosaukums/* ielā, kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/,* trešās personas *I.R.* īpašums robežojas ar */dzēsts ielas nosaukums/* ielu (tās pagarinājums), tādejādi minētā tiesību norma ir ievērota.

[15] Teritorijas plānojums ir priekšnoteikums individuāliem lēmumiem, kad konkrētā brīdī nepieciešams īstenot konkrētu ieceri, kuras risinājums izriet no teritorijas plānojuma. Proti, pēc vispārīga principa individuālam lēmumam ir jāizriet no teritorijas plānojuma. Šāda saistība starp individuāliem lēmumiem un teritorijas plānojumu, izriet, piemēram, no būvniecību regulējošām tiesību normām, saskaņā ar kurām būvatļauja tiek izdota, jā tā saskan ar teritorijas plānojumu (Būvniecības likuma 11.pants, Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk arī – Vispārīgie būvnoteikumi) 35.punkts).

[15.1] Atbilstoši Būvniecības likuma 1.panta 2.punktam un 13.panta pirmajai daļai būvatļauja ir Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētajā kārtībā izsniegts dokuments, kas apliecina tiesības veikt būvdarbus, un pasūtītājam vai būvētājam būvatļauja jāsaņem pirms būvdarbu uzsākšanas.

Atbilstoši Būvniecības likuma 1.pantā dotajiem terminu skaidrojumiem, būvprojekts ir būvniecības ieceres īstenošanai nepieciešamo dokumentu, rasējumu un teksta materiālu kopums. Vispārīgo būvnoteikumu 116.punkts noteic, ka akceptēts būvprojekts ir viens no dokumentiem, kas pasūtītājam jāiesniedz kompetentā iestādē, lai saņemtu būvatļauju. Vispārīgo būvnoteikumu 4.daļa „Būvprojektēšana" cita starpā reglamentē būvprojekta izstrādāšanas nosacījumus, būvprojektēšanas stadijas, būvprojekta akceptēšanas nosacījumus.

Pamats būvdarbu veikšanai ir būvatļauja. Saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 118.punktu būvatļauju izsniedz uz apbūves noteikumos noteikto laiku, bet ja apbūves noteikumu nav, - uz būvvaldes noteikto laiku, un būvatļaujas derīguma termiņš nedrīkst būt mazāks par vienu gadu.

Tiesa konstatē, ka būvatļauja izsniegta trešajai personai *I.R.* saskaņā tiesību normām, tajā skaitā, saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 116.punktu, proti, saskaņā ar akceptētu būvprojektu un zemes gabala īpašuma tiesības un apbūves tiesības apliecinošiem dokumentiem *(lietas 130.-205.lapa)*.

[15.2] Atbilstoši Civillikuma 1091.pantā noteiktajam - ietaisīt jaunceļamās sienās logus uz blakus zemes gabala pusi drīkst tikai tad, ja šīs sienas atrodas ne mazāk kā četrus metrus no robežas, vai lielākā atstatumā, ja tādu prasa vietējie būvnoteikumi. Ietaisīt logus uz blakus zemes gabala pusi jau pastāvošās sienās, kas stāv pie pašas robežas vai tuvāk par četriem metriem no robežas, drīkst tikai ar īpašnieka-kaimiņa zemes grāmatās ierakstītu piekrišanu, nodrošinot šiem logiem gaismas ieplūdumu vismaz 45 grādu leņķī.

Tātad minimālais atļautais attālums no kaimiņa zemes gabala robežas ir 4 metri, gadījumā, ja būvētājs vēlas ietaisīt logus jaunbūves sienā, kas atrodas uz kaimiņa zemes gabala pusi. Ja attiecīgā ēkas siena atrodas tuvāk par 4 metriem no kaimiņa zemes gabala robežas, tad ietaisīt jaunceļamās sienās logus uz blakus zemes gabala pusi drīkst tikai ar blakus esošā zemes gabala īpašnieka zemes grāmatās ierakstītu piekrišanu, turklāt nodrošinot šiem logiem gaismas ieplūdumu vismaz 45 grādu leņķī.

[15.3] LBN Nr.209 3.1.1.punkts noteica, ka izvietojot ēkas un būves zemesgabalā, jāievēro sekojoši noteikumi, ja vietējos apbūves noteikumos vai detālplānojuma projektos nav noteikts citādi: ēkām un būvēm zemesgabalā jāatrodas: ne mazāk kā 6 metru attālumā no maģistrālo ielu un ne mazāk kā 3 metru attālumā no pārējo ielu sarkanajām līnijām; ne mazāk kā 3 metru attālumā no zemesgabala pārējām robežām.

Tādejādi minētā norma regulē jautājumu par ēku un būvju atļauto atrašanās attālumu līdz attiecīgajām zemes gabala robežām. Savukārt jautājumu par logu ietaisīšanu jaunceļamā dzīvojamā mājā tieši regulē Civillikuma 1091.pants.

No Šķirotavas detālplānojuma izriet, ka */dzēsts ielas nosaukums/* ielas sarkanās līnijas ir iezīmētas 12 metru attālumā viena no otras. Saskaņā ar 2004.gada 24.augusta Būvvaldes plānošanas un arhitektūras uzdevumu Nr.2-DA-04-1042-ap B.3.2.punktu apbūves līnija ir noteikta 3 metrus no */dzēsts ielas nosaukums/* ielas sarkanās līnijas, kas arī iestrādāts projektā.

No minētā tiesa secina, ka */dzēsts ielas nosaukums/* ielas platums sarkanajās līnijās ir 12 metri, projektā apbūves līnija ir noteikta 3 metru attālumā no */dzēsts ielas nosaukums/* ielas sarkanās līnijas, tādejādi trešās personas *I.R.* jaunbūvējamā ēka atrodas vismaz 15 metru attālumā no pieteicējas nekustamā īpašuma zemes gabala robežām.

Tiesa nerod loģisku apstiprinājumu pieteicējas norādītajam, ka *I.R.* būvējamā ēka atrodas 3 metru attālumā no pieteicējai piederošā nekustamā īpašuma robežām.

[15.4] LBN 209 3.1.2.punkts noteica, ka ēku un būvju augstumam jābūt tādam, lai to pārsegumu (jumtu) jebkura punkta (N) augstums virs zemes līmeņa (NN) nepārsniegtu pusi no attāluma starp šī punkta projekciju uz zemes (N) un ielas ass līniju (S) un pusotra attāluma starp šī punkta (N) projekciju uz zemes (N) un robežu ar kaimiņa zemesgabalu (AN) plus 4,5 metri.

No projekta dokumentācijas izriet, ka trešās personas *I.R.* būvējamās ēkas augstums zemākā punktā asī Nr.1 ir 2,6 metri un asī Nr.7 ir 4,5 metri, jumta kores augstums ir 7,8 metri, līdz ar to tas atbilst pusotra šī punkta projekcijai ar zemi un robežai ar kaimiņu, tas ir, 5,2 x 1,5 = 7,8 metri.

Pieteicēja savukārt norāda, ka attālums no mājas sienas līdz pieteicējas zemes īpašuma robežai ir 3 metri, tātad maksimāli pieļaujamais jumta augstums ir 3 x l,5 metri, tas ir, 4,5 metri. Tiesa jau iepriekš konstatēja, ka ieprojektētās */dzēsts ielas nosaukums/* ielas pagarinājuma platums ir 12 metri, trešās personas *I.R.* būvējamā ēka atrodas 3 metru attālumā no ielas sarkanās līnijas (kopā 15 metri), tādejādi nevar konstatēt Civillikuma 1091.panta pārkāpumu.

[16] Pastāvot šādiem iepriekš minētiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2006.gada 26.janvāra lēmums Nr.1-DA-06-347-ap ir tiesisks. Līdz ar to pieteicējas prasība atcelt šo Lēmumu nav pamatota un ir noraidāma.

[17] Tā kā tiesa ir atzinusi, ka pārsūdzētais Lēmums, ar kuru atstāts negrozīts Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvaldes 2005.gada 25.maija būvprojekts Nr.1051 un 2005.gada 9.jūnija būvatļauja Nr.208-L, nav atceļams, pieteicējas prasība uzlikt par pienākumu Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentam nodrošināt jaunbūves Rīgā, */dzēsts ielas nosaukums/* ielā (*/dzēsts grupas numurs/* grupa */dzēsts grunts numurs/*.grunts) nojaukšanu, nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.G.* pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2006.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-DA-06-347-ap atcelšanu un pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentam nodrošināt jaunbūves Rīgā, */dzēsts ielas nosaukums/* ielā (*/dzēsts grupas numurs/* grunts */dzēsts grunts numurs/*.grunts) nojaukšanu.

Spriedumu divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) L. Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese_____L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2007.gada 19.decembrī